

19. november 2020

Samlenotat vedrørende uformel videokonference for EU's økonomi- og finansministre den 1. december 2020

- 1) Indberetningspligt for skatteoplysninger fra digitale platforme
KOM(2020)314
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 3) Det europæiske semester: Kommissionens varslingsrapport og anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021 samt efterårsprognose 2020
KOM(2020)745 og KOM(2020)746 2
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 5) Internationale emner: Rådskonklusioner om international gældslettelse, særligt i Afrika, samt opfølgning på G20-møde 13. november 2020 om gæld 8
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Udenrigsministeriet
- 6) Rådskonklusioner om effektiv beskatning, skatteudfordringer forbundet med digitalisering og god skatteforvaltning i og uden for EU.
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 7) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2019 12
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 3: Det europæiske semester: Kommissionens varslingsrapport, udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021 samt efterårsprognose 2020

KOM(2020)745 og KOM(2020)746

1. Resume

Kommissionen ventes på ECOFIN 1. december 2020 at præsentere en pakke med Kommissionens varslingsrapport under proceduren for makroøkonomiske ubalancer og Kommissionens udkast til Rådets økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021. Pakken supplerer Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst for 2021, der blev offentliggjort 17. september 2020, og indleder det europæiske semester for 2021. Kommissionen ventes på ECOFIN også at præsentere deres økonomiske efterårsprognose af 5. november 2020.

Kommissionens varslingsrapport udpeger EU-lande, der har eller risikerer at udvikle makroøkonomiske ubalancer. Anbefalingerne til euroområdet som helhed har til formål at styrke koordinationen af den økonomiske politik i eurolandene. Eurolandene skal således tage højde for euroområdeanbefalingerne i deres nationale reformprogrammer, stabilitetsprogrammer og genopretningsplaner under genopretningsfaciliteten, som fremlægges senest i april 2021.

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner om varslingsrapporten på ECOFIN 19. januar 2021, hvor også anbefalingerne til euroområdet som helhed ventes vedtaget.

2. Baggrund

EU-samarbejdet om den bredere økonomiske politik følger en årlig procedure ("det europæiske semester"), hvor EU-landene drøfter de økonomisk-politiske udfordringer og den økonomiske politik i de enkelte EU-lande samt euroområdet og EU som helhed. Proceduren for makroøkonomiske ubalancer er også forankret i semesteret og skal identificere eventuelle ubalancer i EU-landene, fx tab af konkurrenceevne, uholdbare løn- og prisudviklinger, for høj privat og offentlig gæld mv.

Kommissionen offentliggjorde 17. september 2020 *Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst* ("Annual Sustainable Growth Strategy", ASGS), der indledte det europæiske semester for 2021. ASGS skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer og prioriteter for EU-landene, herunder også den overordnede strategiske retning for implementeringen af genopretningsfaciliteten. ASGS'en fastsætter konkrete fire prioriteter for det økonomisk-politiske samarbejde i 2021: 1) bæredygtighed, 2) produktivitet, 3) social retfærdighed og 4) makroøkonomisk stabilitet.

I tillæg til ASGS har Kommissionen 18. november 2020 offentliggjort sin *varslingsrapport under proceduren for makroøkonomiske ubalancer* samt *udkast til Rådets økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021*.

Rådets økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed har til formål at styrke koordinationen af den økonomiske politik i eurolandene. Eurolandene skal tage højde for euroområdeanbefalingerne i deres nationale reformprogrammer, stabilitetsprogrammer samt genopretningsplaner under genopretningsfaciliteten, jf. nedenfor. anbefalingerne til euroområdet forventes godkendt på ECOFIN 19. januar 2021. Herefter ventes de tiltrådt af DER 25.-26. marts 2021, før de formelt ventes vedtaget af Rådet. anbefalingerne til euroområdet som helhed godkendes og vedtages alene af eurolandene (og gælder kun eurolandene).

Varslingsrapporten offentliggøres som led i *Makroudbalanceproceduren ('Macroeconomic Imbalance Procedure', MIP)*, der udgør rammen for samarbejdet i EU om systematisk overvågning af makroøkonomiske ubalancer, og som er integreret i det europæiske semester. Formålet er på et tidligt tidspunkt at kunne identificere og forebygge potentielle skadelige interne og eksterne økonomiske ubalancer, som er ved at udvikle sig, og at kunne gribe ind over for ubalancer, der har materialiseret sig, med henblik på at korrigere disse. MIP'en operationaliseres via en varslingsmekanisme med et 'scoreboard' bestående af et antal økonomiske indikatorer, som skal give en indledende indikation på ubalancer.

Kommissionens varslingsrapport (*'Alert Mechanism Report', AMR*) for 2021 vil indeholde værdier for de indikatorer, som udgør scoreboardet. Rapporten vurderer indikatorernes udvikling i alle EU-lande og identificerer de lande, som har ubalancer eller risikerer at opbygge ubalancer.

Efterfølgende vil Kommissionen, på baggrund af Rådets drøftelse af varslingsrapporten, fortage en dybdegående analyse af de lande, som vurderes at have ubalancer eller at risikere at opbygge ubalancer. De dybdegående analyser offentliggøres som en del af Kommissionens vurderinger af landenes konvergens- og stabilitetsprogrammer. I kraft af disse dybdegående analyser gennemføres efterfølgende en grundigere vurdering af, i hvilket omfang det pågældende land er påvirket af ubalancer og af disses karakter og risici.

Kommissionens dybdegående analyser vil kunne give anledning til henstillinger om at korrigere ubalancerne (makroudbalanceprocedurens korrigerende del), afhængigt af de identificerede ubalancers karakter.¹

3. Formål og indhold

På ECOFIN 1. december 2020 ventes en præsentation og en indledende drøftelse af Kommissionens varslingsrapport og Kommissionens forslag til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021. Kommissionen ventes også at benytte anledningen til at præsentere sin økonomiske efterårsprognose af 5. november 2020.

¹ Hvis der vurderes at foreligge uforholdsmæssigt store ubalancer, kan der således åbnes en procedure, hvor Rådet efter et forslag fra Kommissionen vedtager en henstilling til det pågældende land om at korrigere disse ubalancer. I opfølgningen på en henstilling skal det pågældende land fremlægge handlingsplaner, og Rådet skal løbende tage stilling til, hvorvidt det pågældende land har taget effektive tiltag mhp. korrektion af ubalancerne. Makroudbalanceproceduren har endnu ikke været benyttet til at give henstillinger om korrektion af ubalancer.

ECOFIN skal ikke vedtage konklusioner om varslingsrapporten på dette rådsmøde, men ventes at gøre dette ifm. ECOFIN 19. januar 2021, hvor eurolandene også ventes at godkende anbefalinger til euroområdet som helhed.

Kommissionens varslingsrapport 2021

Kommissionens varslingsrapport præsenterer en række økonomiske indikatorer, som skal give en indledende indikation af makroøkonomiske ubalancer.

Kommissionen udpeger 12 lande til dybdegående analyser i varslingsrapporten for 2021. Det er tale om de samme 12 lande, der vurderedes at have ubalancer i de dybdegående analyser under makroudbalancerproceduren for 2020 (Tyskland, Irland, Spanien, Nederlandene, Sverige, Frankrig, Kroatien, Italien, Portugal, Cypern, Rumænien og Grækenland).

Kommissionen vurderer, at der ikke skal udarbejdes en dybdegående analyse af Danmark. Kommissionen bemærker om Danmark, at indikatorerne vedrørende betalingsbalancen og den private gæld indikerer risici, samt at stigende huspriser udviste begrænsede risici før COVID-19-krisen. Kommissionen bemærker også, at COVID-19-krisen kan medføre en højere privat gældskvote. Kommissionen vurderer dog, at en samlet vurdering af den danske økonomi ikke giver anledning til en dybdegående analyse. Danmark er således ikke påvirket af ubalancer i makroudbalancerprocedurens forstand. Dette er på linje med Kommissionens vurdering af Danmark de seneste syv år.

Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021

Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021 afspejler generelt prioriteterne i Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst af 17. september 2020 (ASGS).

Der lægges bl.a. vægt på, at eurolandene fortsat bør gennemføre midlertidige og målrettede tiltag, der minimerer de økonomiske og finansielle konsekvenser af COVID-19-krisen. Finanspolitikkerne bør være differentierede afhængigt af landenes konkrete situationer. Når omstændighederne tillader det, bør fokus rettes mod at sikre sunde og holdbare mellemfristede finanspolitikker. Eurolandene anbefales også at sikre, at genopretningen bidrager til en fair og inklusiv grøn og digital omstilling, ligesom det anbefales at gennemføre tiltag, der generelt bidrager til velfungerende økonomier og omstilling i forlængelse af krisen, herunder vedr. arbejdsmarkeder (bl.a. ift. ordentlige arbejdsforhold og efteruddannelse), offentlig administration og investeringer.

Anbefalingerne lægger også op til, at der skal ske fremskridt med en OECD-aftale om digital beskatning senest i juni 2021, og at der skal gøres yderligere fremskridt overfor aggressiv skatteplanlægning, ligesom skattesystemerne bør understøtte den grønne omstilling.

Det anbefales desuden at mindske administrative byrder, effektivisere den offentlige administration og forbedre insolvensprocedurer samt at sikre den finansielle stabilitet i lyset af krisen.

Endeligt anbefales det at styrke ØMU'en yderligere, herunder via videre arbejde med bl.a. bankunionen og kapitalmarkedsunionen, hvilket også skal bidrage til at styrke euroens rolle i det internationale økonomiske system.

Kommissionens økonomiske efterårsprognose 2020

Kommissionen ventes på ECOFIN 1. december 2020 også at præsentere deres økonomiske efterårsprognose af 5. november 2020.

I efterårsprognosen skønnes et fald i BNP i EU og euroområdet på 7,4 hhv. 7,8 pct. i 2020 efterfulgt af en genopretning med vækst på 4,1 hhv. 4,2 pct. i 2021 og 3,0 pct. i 2022, *jf. tabel 1*. For Danmark skønner Kommissionen et fald i BNP på 3,9 pct. i 2020 efterfulgt af en genopretning med vækst på 3,5 pct. i 2021 og 2,4 pct. i 2022. Kommissionen opjusterer dermed sit vækstskøn for 2020 i EU (0,9 pct.-point) og i Danmark (1,3 pct.-point) ift. sommerprognosen af juli 2020, og nedjusterer vækstskønnet for 2021 i EU (-1,7 pct.-point) og Danmark (-0,8 pct.-point).

Opjusteringen for 2020 skal ses i sammenhæng med, at genopretningen internationalt har udviklet sig bedre end ventet i sommer. Nedjusteringen i 2021 er bl.a. et resultat af, at genopretningen nu ventes at blive langsommere og mere gradvis, hvilket blandt andet skal ses i lyset af, at pandemien er blusset op igen i mange lande i løbet af efteråret med fornyede restriktioner til følge. Der er generelt stor usikkerhed om de økonomiske udsigter, som i høj grad vil afhænge af udviklingen i pandemien og fremskridt med at udvikle og distribuere en vaccine.

Tabel 1

BNP-skøn for udvalgte økonomier i Kommissionens efterårsprognose og sommerprognose 2020

	Kommissionens efterårsprognose, november 2020			Kommissionens sommerprognose, juli 2020	
	2020	2021	2022	2020	2021
Realvækst, pct.					
EU	-7,4	4,1	3,0	-8,3	5,8
Euroområdet	-7,8	4,2	3,0	-8,7	6,1
Tyskland	-5,6	3,5	2,6	-6,3	5,3
Frankrig	-9,4	5,8	3,1	-10,6	7,6
Italien	-9,9	4,1	2,8	-11,2	6,1
Spanien	-12,4	5,4	4,8	-10,9	7,1
Nederlandene	-5,3	2,2	1,9	-6,8	4,6
Danmark	-3,9	3,5	2,4	-5,2	4,3
Sverige	-3,4	3,3	2,4	-5,3	3,1

Kilde: *European Economic Forecast, Autumn 2020, november 2020, European Economic Forecast, Summer 2020, juli 2020 og European Economic Forecast, Spring 2020, maj 2020.*

Kommissionen bemærker i efterårsprognosen, at finanspolitikken er blevet lempet markant i 2020 som følge af støttetiltag for at afbøde konsekvenserne af COVID-19-pandemien. Det har været med til at begrænse tilbageslaget og de negative konsekvenser heraf. Kommissionen antager at støttetiltagene gradvist vil blive udfaset i 2021. Tilbageslaget og de finanspolitiske lempelser indebærer, at de offentlige finanser generelt svækkes kraftigt. For EU som helhed skønnes det offentlige underskud at stige fra 0,4 pct. af BNP i 2019 til 8,6 pct. af BNP i 2020, mens det offentlige underskud for euroområdet som helhed skønnes at stige fra 0,6 pct. af BNP til 8,8 pct. af BNP i 2020, *jf. tabel 2*.

Underskuddene i både EU og euroområdet mindskes gradvist i 2021 og 2022 under antagelse af, at den økonomiske genopretning fortsætter samtidig med, at de finanspolitiske lempelser og støttetiltag gradvist udfases. Der vil dog fortsat være betydelige underskud og gældskvoter i mange lande. Underskuddet i EU ventes således i gennemsnit at være 4,5 pct. af BNP i 2022, mens gælden i gennemsnit ventes at ligge på knap 95 pct. af BNP i 2022.

Tabel 2**Skøn for offentlige finanser for udvalgte økonomier i Kommissionens efterårsprognose 2020**

Pct. af BNP	Offentlig saldo				Strukturel saldo				Offentlig gæld			
	2019	2020	2021	2022	2019	2020	2021	2022	2019	2020	2021	2022
EU	-0,5	-8,4	-6,1	-4,5	-1,3	-4,8	-4,2	-3,5	79,2	93,9	94,6	94,9
Euroområdet	-0,6	-8,8	-6,4	-4,7	-1,3	-4,8	-4,3	-3,7	85,9	101,7	102,3	102,6
Tyskland	1,5	-6,0	-4,0	-2,5	0,9	-3,4	-2,7	-1,9	59,6	71,2	701,1	69,0
Frankrig	-3,0	-10,5	-8,3	-6,1	-3,3	-5,1	-5,7	-4,8	98,1	115,9	117,8	119,4
Italien	-1,6	-10,8	-7,8	-6,0	-1,9	-5,8	-5,0	-4,3	134,7	159,6	159,5	159,1
Spanien	-2,9	-12,2	-9,6	-8,6	-4,0	-6,0	-6,0	-7,2	95,5	120,3	122,0	123,9
Nederlandene	1,7	-7,2	-5,7	-3,8	0,3	-4,6	-3,9	-2,7	48,7	60,0	63,5	65,9
<i>Danmark</i>	3,8	-4,2	-2,5	-1,9	3,5	-0,4	-0,4	0,0	33,3	45,0	41,1	40,9
Sverige	0,5	-3,9	-2,5	-1,4	0,4	-1,4	-0,9	-0,2	35,1	39,9	40,5	40,3

Kilde: European Economic Forecast, Autumn 2020, november 2020.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om Kommissionens varslingsrapport og forslag til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Kommissionens præsentation af Kommissionens varslingsrapport og forslag til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021 og den efterfølgende drøftelse vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

Det makroøkonomiske samarbejde og overvågning under det europæiske semester, vil kunne have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det bidrager til at understøtte bæredygtig vækst og beskæftigelse i EU-landene.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage Kommissionens præsentation af Kommissionens varslingsrapport, Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed samt Kommissionens efterårsprognose 2020 til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage Kommissionens præsentation af varslingsrapporten, udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed samt efterårsprognosen 2020 til efterretning.

Regeringen noterer sig, at Kommissionen ikke har til hensigt at udarbejde en ny dybdegående analyse af Danmark under makroudbalanceproceduren og noterer sig Kommissions vurdering af, at 12 lande har eller risikerer at få makroøkonomiske ubalancer. Regeringen støtter generelt en effektiv implementering af makroudbalanceproceduren mhp. at EU-lande med ubalancer kan få reduceret disse, så svage konjunkturer og økonomiske tilbageslag i enkelte lande ikke medfører kriser i hele EU med vidtrækkende konsekvenser for de europæiske borgere, herunder ikke mindst de dårligst stillede.

Regeringen noterer sig Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed. Regeringen er tilfreds med, at det understreges, at arbejdet med styrke euroens internationale rolle skal ske under hensynstagen til det indre marked og på en åben og transparent måde ift. ikke-eurolande. En række af de øvrige nævnte anbefalinger, fx opfordringen til at arbejde videre med ØMU'en og kapitalmarkedsunionen, vurderes at være relevante for alle EU27-lande og ikke blot for eurolandene.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 5: Internationale emner: Rådskonklusioner om international gældslettelse, særligt i Afrika, samt opfølgning på G20-møde 13. november 2020

1. Resume

ECOFIN skal 1. december 2020 behandle rådskonklusioner om international gældslettelse, særligt i Afrika. Under punktet ventes Kommissionen og det tyske EU-formandskab også at afrapportere fra G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020 om international gældslettelse.

Rådskonklusionerne i ECOFIN om international gældslettelse skal ses i forlængelse af Det Europæiske Råds (DER) konklusioner af 15. oktober 2020. I lyset af de stigende gældsudfordringer globalt støttede DER-konklusionerne den internationale gældslettelsesindsats i afrikanske lande samt anmodede Rådet om at udarbejde en fælles EU-tilgang til denne indsats.

I rådskonklusionerne ventes ECOFIN bl.a. at notere sig de øgede gældssårbarheder i lavindkomstlandene, især Afrika, som følge af COVID-19-krisen. Rådet støtter derfor en koordineret, international tilgang til gældslettelse for afrikanske lande inden for de relevante multilaterale rammer. Rådet støtter også fremskridtene med det fælles G20-Parisklub gældsbenstandsinitiativ og forlængelse af dette initiativ til medio 2021 samt den seneste G20-aftale om en fælles ramme for behandling af uboldbare gældsudfordringer.

Regeringen kan støtte rådskonklusioner om gældslettelse på linje med det foreliggende udkast og tager afrapporteringen vedr. G20-mødet 13. november 2020 til efterretning. Regeringen støtter et bredt multilateralt samarbejde på gældsordningen, hvor gældsudfordringer i udviklingslande håndteres med udgangspunkt i de enkelte landes situationer. Regeringen arbejder for bred kreditordelegation, styrket transparens og god regeringsførelse i udviklingslande som centrale principper i en ramme for fremtidig gældsbehandling. Regeringen lægger bl.a. vægt på antikorrupsion samt holdbare offentlige finanser til gavn for hele befolkningen i udviklingslande.

2. Baggrund

COVID-19-krisen har ledt til stigende gældsudfordringer i mange udviklingslande og har skabt fornyet behov for at øge det økonomiske råderum i de fattigste lande med stor offentlig gæld. G20 og Parisklubben² blev derfor i april 2020 enige om et fælles gældsbenstandsinitiativ (*Debt Service Suspension Initiative, DSSI*³), der giver fattige lande mulighed for at sætte betalinger af afdrag og rente på pause frem til udgangen af 2020. På G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 14. oktober 2020 blev man enige om at forlænge DSSI til og med juni 2021. Der er formålet, at landene bruger de frigjorte midler til COVID-19-relaterede behov, herunder bl.a. sundhedstiltag, sociale sikkerhedsnet og bæredygtig økonomisk genopretning. Verdensbanken og Den Internationale Valutafond (IMF) følger landenes anvendelse af midlerne, hvilket øger gennemsigtigheden på gældsområdet.

² Parisklubben er sammenslutningen af vestlige kreditorlande, der koordinerer indsatser på gældsområdet, og som Danmark er medlem af.

³ Initiativ til at lette gældsbelastningsbyrden for lavindkomstlande ifm. COVID-19-pandemien.

Herudover arbejder Parisklubben og G20 også på en fælles ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer, som ligger udover DSSI. Rammen bygger på eksisterende strukturer for gældsbehandling i Parisklubben og med det centrale princip om, at fremtidig gældslettelse skal ske med afsæt i de enkelte landes situationer samt i tæt dialog med både Verdensbanken og IMF. Desuden skal rammen bidrage til, at alle kreditorer inddrages. Udviklingslandenes gæld fordeler sig på en bredere gruppe kreditorer end tidligere. I 2019 stod Kina (som ikke deltager i gælds-samarbejdet i Parisklubben) for godt en tredjedel af udviklingslandenes samlede bilaterale gæld. Private kreditorer spiller ligeledes nu en betydelig rolle i långivningen til udviklingslandene, og Parisklubben og G20 arbejder derfor en bred og retfærdig byrdefordeling mellem bilaterale og private kreditorer. Der blev afholdt et ekstraordinært G20-møde for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020, hvor man opnåede enighed om den fælles ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer.

Det Europæiske Råds (DER) konklusioner af 15. oktober 2020 støttede den internationale gældslettelsesindsats i afrikanske lande inden for relevante multilaterale rammer. DER anmodede i den forbindelse Rådet om at udarbejde en fælles europæisk tilgang til gældslettelse, der kan understøtte den multilaterale gældslettelsesindsats.

Sagen om en fælles EU-tilgang til den internationale gældslettelsesindsats ventes drøftet i Rådet blandt udviklingsministre (FAC/udvikling) 23. november 2020. For uddybning henvises til samlenotat vedr. den uformelle videokonference for EU's udviklingsministre 23. november 2020, der blev oversendt til Folketingets Europaudvalg 11. november 2020.

3. Formål og indhold

Kommissionen og det tyske EU-formandskab vil afrapportere fra det ekstraordinære G20-møde om gæld for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020, hvor man nåede enighed om den fælles ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer.

Som opfølgning på DER-konklusionerne af 15. oktober 2020 samt G20-mødet 13. november 2020 skal ECOFIN også behandle rådskonklusioner om international gældslettelse, der er en del af den fælles EU-tilgang til den internationale gældslettelsesindsats. Rådskonklusionerne ventes at lægge vægt på følgende:

- Rådet noterer sig de øgede gældssårbarheder i lavindkomstlandene, især Afrika, som følge af COVID-19-krisen. Rådet støtter derfor en koordineret, international tilgang til gældslettelse for afrikanske lande inden for de relevante multilaterale rammer.
- Rådet bifalder fremskridtene med det fælles G20-Parisklub gældshenstandsinitiativ, DSSI, og den nylige forlængelse af dette initiativ med 6 måneder.

- Rådet forpligter sig til fuld og gennemsigtig implementering af DSSI i tæt koordination med G20. Dette er centralt for at skabe råderum i de deltagende lavindkomstlande til at finansiere sociale, sundhedsmæssige og økonomiske tiltag. Rådet understreger, at der er behov for, at alle låneinstitutioner, som repræsenterer G20-landene, sikrer en fuld og gennemsigtig implementering af DSSI.
- Rådet anerkender, at der kan være behov for yderligere tiltag udover DSSI for lande med uholdbar gæld. Hvis gældsrestruktureringer er nødvendige, bør hvert lands sag forhandles individuelt gennem en multilateral og koordineret proces sammen med Verdensbanken og IMF og med deltagelse af private kreditorer. Gældsbehandling bør være betinget af et IMF-låneprogram med konditionaliteter, der lægger vægt på sund forvaltning af offentlige finanser samt antikorruption.
- Rådet bifalder G20-aftalen af 13. november 2020 om et sæt fælles rammer for behandling af gældsudfordringer, som ligger udover DSSI, som der også er enighed om i Parisklubben. Rammerne vil sikre koordination og fremme hurtige og ordnede løsninger med bred kreditordeeltagelse, herunder deltagelse af private kreditorer.
- Rådet understreger, at gældstransparens⁴ er afgørende for at vurdere gældsholdbarhed og muliggøre oplyste beslutninger for låntagere og kreditorer ift. gældslettelse. Rådet bifalder IMF's og Verdensbankens indsats for at forbedre kvaliteten af gældsdata og for at fremme offentliggørelsen af oplysninger om gældsforhold. Rådet støtter internationale tiltag, som kan fremme gældstransparens i lavindkomstlande, herunder konkrete tiltag i regi af IMF/Verdensbanken og G20.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Overordnet ventes et bredt multilateralt samarbejde på gældsordningen at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiel og økonomisk stabilitet.

⁴ Dvs. at lande forelægger pålidelig information om deres samlede gældsforhold.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at støtte rådskonklusionerne med det ventede hovedindhold, samt tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering fra G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020 til efterretning.

EU-landene ventes generelt at støtte en multilateral proces for gældslettelse, der favner en bred kreds af kreditorlande.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen tager afrapportering fra G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020 til efterretning.

Regeringen støtter rådskonklusioner om international gældslettelse på linje med det foreliggende udkast.

Regeringen støtter et bredt multilateralt samarbejde på gældsordsordenen, hvor gældsudfordringer i udviklingslande håndteres med udgangspunkt i enkelte landes situationer. Regeringen arbejder for bred kreditordeleltagelse, styrket transparens og god regeringsførelse i udviklingslande som centrale principper i en ramme for fremtidig gældsbehandling. Regeringen lægger bl.a. vægt på antikorrupsion samt holdbare offentlige finanser til gavn for hele befolkningen i udviklingslande.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er ikke tidligere blevet orienteret om rådskonklusionerne om international gældslettelse eller G20-mødet finansministre og centralbankchefer 13. november 2020.

Vedr. sagen om det fælles G20-Parisklub gældshenstandsinitiativ, DSSI, henvises til samlenotat om opfølgning på IMF- og G20-møderne 14.-16. oktober 2020 oversendt til Folketingets Europaudvalg 22. oktober 2020 forud den uformelle videokonference for EU's økonomi- og finansministre 4. november 2020.

Vedr. sagen om fælles EU-tilgang til den internationale gældslettelsesindsats henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 11. november 2020 forud den uformelle videokonference for EU's udviklingsministre 23. november 2020.

Dagsordenspunkt 7: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2019

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Revisionsretten forventes på ECOFIN den 1. december 2020 at præsentere sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2019 af 10. november 2020. Præsentationen ventes taget til efterretning af Rådet. Herefter udarbejdes en rådsbenstilling til Europa-Parlamentet, som forventes behandlet på ECOFIN i begyndelsen af 2021.

Revisionserklæringen for 2019 indeholder følgende hovedbudskaber: En positiv erklæring om regnskaberne's rigtighed. En positiv erklæring for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for budgettets indtægter samt udgiftsområderne "naturressourcer (direkte støtte)" og "administration". Disse områder vurderes at være uden væsentlige fejlforekomster med en estimeret fejlrate på under 2 pct. af transaktionerne. En negativ erklæring om betalingernes lovlighed og formelle rigtighed på udgiftsområderne "konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse", "økonomisk, social og territorial samhørighed" og "naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)". Den estimerede fejlforekomst på disse udgiftsområder overstiger 2 pct. og anses derfor som væsentligt fejlbehæftede.

Retten skønner på baggrund af sin revision, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er steget fra 2,6 pct. i 2018 til 2,7 pct. i 2019. I mere end halvdelen af de reviderede udgifter lå fejlforekomsten på 4,9 pct., dvs. over væsentlighedstærsklen på 2 pct., og Retten afgiver derfor en negativ erklæring for udgifterne samlet set. Det bemærkes dog fra Revisionsrettens side, at dette ikke skyldes en tilbagegang i forvaltningen af midler, men at en større del af EU-budgettet nu anvendes på områder, hvor der generelt er en højere fejlforekomst. Det skyldes, at der på tværs af alle udgiftskategorier begås flere fejl under godtgørelsesordninger (fx forskningsprogrammer og strukturfondsprøjekter) end under rettighedsordninger (fx arealstøtteordningen).

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 13. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskaberne's rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det grundlæggende utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at give en negativ erklæring for betalingerne som helhed. Regeringen har en vis forståelse for, at en stigning i den overordnede fejlrate kan henføres til en ændring i EU's budgettets sammensætning hen imod udgifter med højere risiko. Regeringen finder det meget vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og af medlemslandene, således at Revisionsretten fremadrettet kan give en positiv revisionserklæring samt at denne bliver med så få forbehold som muligt.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet.

Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Europa-Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Dechargeproceduren

Revisionsretten forventes på ECOFIN den 1. december 2020 at præsentere sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2019, der blev fremlagt d. 10. november 2020. Rådet forventes at tage præsentationen til efterretning. Herefter udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge (godkendelse) til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2019. Henstillingen forventes behandlet på ECOFIN i starten af 2021.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Retten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Retten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau⁵ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Retten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager.

⁵ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejllenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

3. Formål og indhold

Revisionsretten giver for 13. år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Retten følgende:

- Retten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter samt betalinger og underliggende transaktioner på administrationsområdet og ”2 – naturressourcer (direkte støtte)”, idet den estimerede fejlrate her er under væsentlighedsgrænsen på 2 pct.
- Retten giver en *negativ erklæring* om de underliggende betalinger på de øvrige udgiftsområder, hvor fejlraten er højere end 2 pct. Det drejer sig om ”1a – konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse”; ”1b – økonomisk, social og territorial samhørighed” og ”2 – naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)”.
- Retten afgiver samlet set en *negativ erklæring* om udgifterne som helhed. Dette skyldes dels, at udgifter i EU's budget i 2019 der vurderes at have høj risiko for fejlforekomst udgør en større andel af det samlede budget end tidligere. Og dels, at graden af fejlforekomst blandt udgifter af høj risiko er steget.

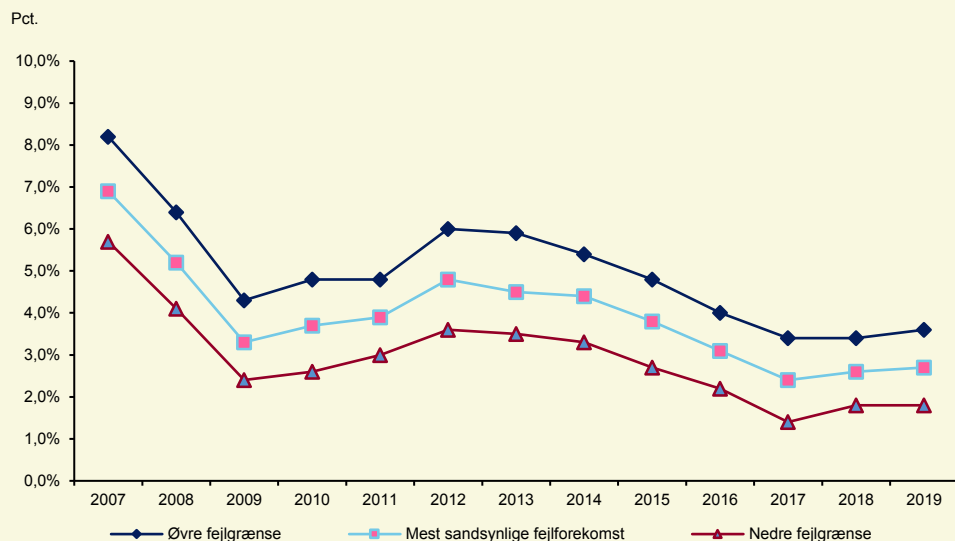
Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig derimod er forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er mistanke om svig indberettes til OLAF, *Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig*, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne. Revisionsretten oplyste, at den i 2019 sendte 9 sager til OLAF med mistanke om svig på grundlag af 747 reviderede transaktioner. Dette svarer ifølge Revisionsretten til antallet af rapporterede sager i de foregående år.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,7 pct. Der er tale om en mindre stigning i forhold til sidste år, hvor den anslåede fejlforekomst lå på 2,6 pct. Det er andet år i træk at fejlraten stiger, *jf. figur 1*.

At niveauet for fejl generelt ligger lavere de seneste år relativt til tidligere afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været forbedringer i overvågnings- og kontrolforanstaltningerne samt regelforenkling.

Figur 1

Revisionsrettens skøn vedr. den mest sandsynlige fejlføremst for EU-budgettet som helhed (2007-2019)

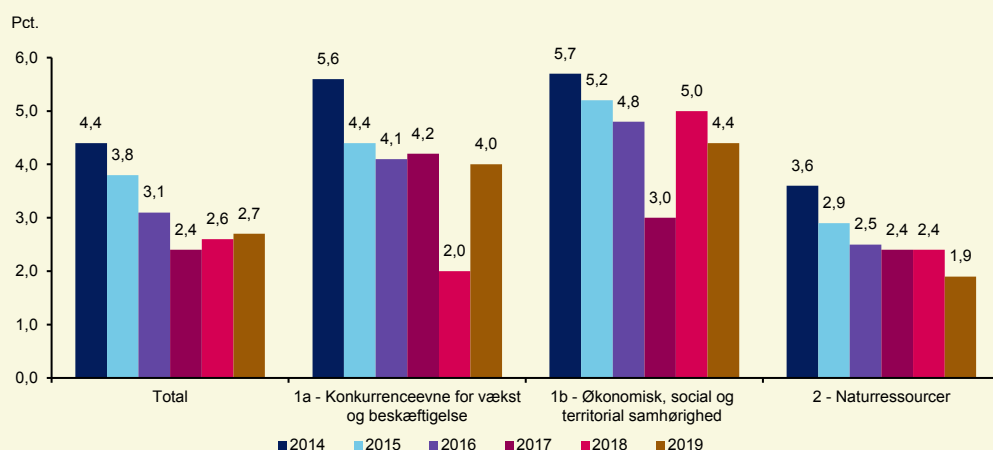

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Fejlratene varierer dog i høj grad på tværs af udgiftskategorierne. Revisionsretten konstaterer, at de højeste fejlrat er inden for udgiftskategori 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” (4,0 pct.) og udgiftskategori 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” (4,4 pct.), *jf. figur 2*. Herudover ligger udgiftskategori 2 – ”naturressourcer” (1,9 pct.) samlet set tæt på væsentlighedsgrænsen på 2 pct.

Figur 2

Den anslåede fejlføremst på udgiftsområderne, 2014-2019 (pct.)

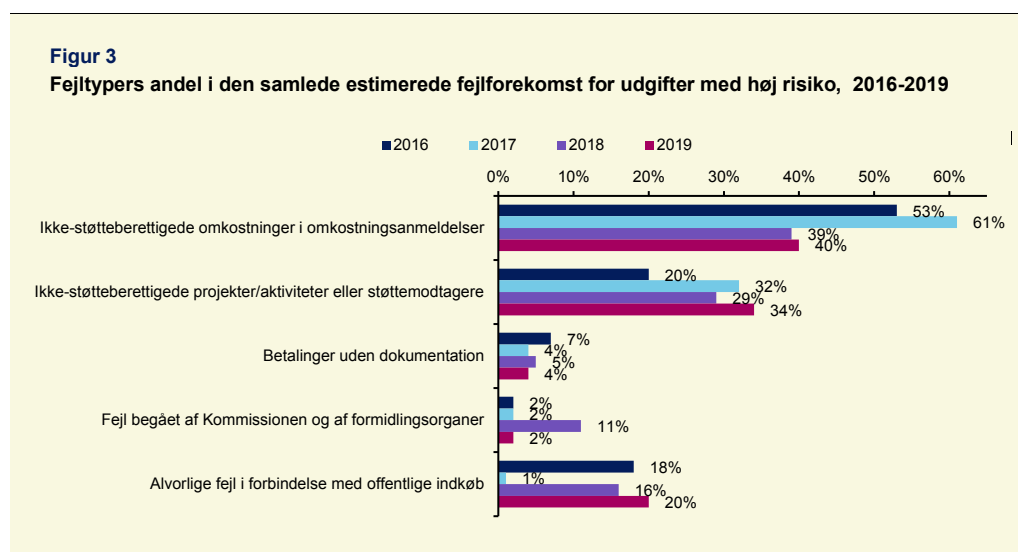
Anm.: Revisionsretten har ikke specificeret fejlraten for udgiftsområde 3 - sikkerhed og medborgerskab, 4 - globalt Europa, 5 - administration eller de særlige fleksibilitetsinstrumenter. Revisionsretten oplyser, at den manglende anslåede fejlrate for udgiftsområde 3 og 4 skyldes at de udvalgte strikprøver på budgetområderne havde til formål at bidrage til en samlet revisionserklæring fremfor at være repræsentativ for budgetområderne.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Der kan generelt observeres en faldende tendens på tværs af alle udgiftsområder. Særligt kan det konstateres, at for første gang i perioden er den overordnede fejlrate for 2 – ”naturressourcer” på 1,9 pct. og dermed under væsentlighedstærsklen på 2 pct. Omvendt er fejlraten for 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” fordoblet fra 2018 til 2019 (idet niveauet i 2019 dog fortsat er lavere end niveauet i 2014-2017). For udgiftsområde 5 – administration oplyser Revisionsretten, at området som i forudgående år er uden væsentlig fejlforekomst.

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem måden udgifter afholdes på og risikoen for fejlforekomst. Revisionsretten har skelnet mellem områder, hvor der vurderes at være høj og lav risiko i forhold til lovlighed og formel rigtighed. Områder med høj risiko er hovedsagligt *godtgørelsesordninger*, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgifts-anmeldelse. Områder med lav risiko er hovedsagligt *rettighedsordninger*, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt.

Figur 3 viser de mest hyppige fejltypen i høj risiko konstateret af Revisionsretten samt angiver deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst.

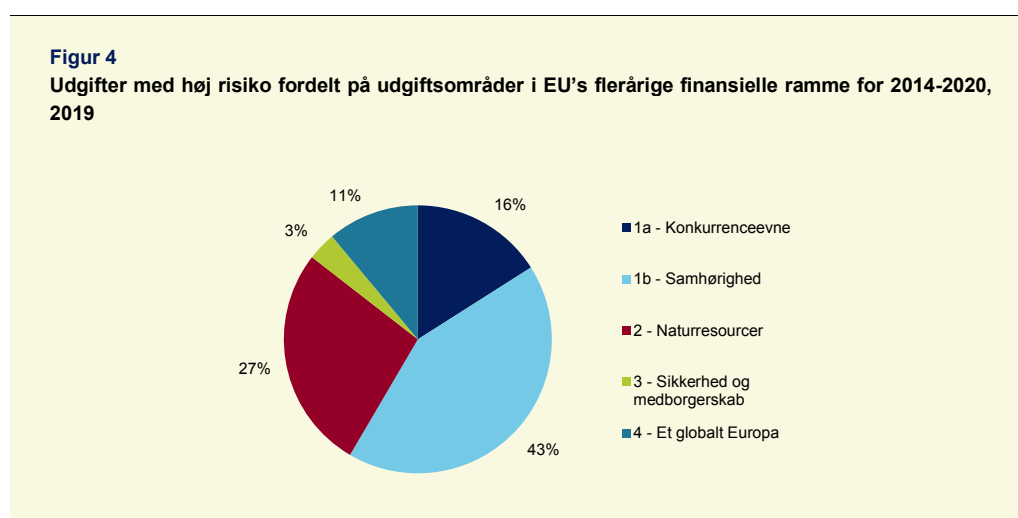

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for udgifter i høj risiko kommer stadig fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser). Disse udgør 40 pct. af den samlede anslåede fejlforekomst i 2019. To andre bidrag til den samlede fejlforekomst kommer fra ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (34 pct.) og alvorlige fejl i forbindelse med offentligt indkøb (20 pct.).

Revisionsretten oplyser, at i 2018 udgjorde udgifterne i høj risiko 61 mia. euro (svarende til ca. 50 pct.). I 2019 var dette steget til 66,9 mia. euro og udgør nu over halvdelen af den reviderede population (svarende til 53,1 pct.). Denne stigning af udgifter af høj risiko kan ifølge Revisionsretten generelt henføres til EU-budgettets sammensætning og udvikling over tid, navnlig at en større del af revisionspopulationen⁶ i 2019 anvendes på samhørighed, både i absolutte tal og relativt ift. øvrige udgiftsområder.

Figur 4 viser den procentvise fordeling af udgifter med høj risiko fordelt på udgiftsområderne i EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Samtidig er der sket en stigning i andelen af væsentlige fejl i udgifterne med høj risiko, idet denne er steget fra 4,5 pct. i 2018 til 4,9 pct. i 2019. Disse tendenser med en stigende andel af udgifter i høj risiko i revisionspopulationen samt en stigning i fejlraten blandt disse udgifter skyldes ifølge Revisionsretten *ikke*, at der var en overordnet stigning i fejl på tværs af områderne. Det skyldes derimod at områder med høj risiko for fejl nu fylder mere i revisionspopulationen.

På denne baggrund har Revisionsretten givet en negativ erklæring om udgifterne. Dette bryder dermed med de seneste tre år, hvor retten har afgivet en positiv erklæring med forbehold om udgifterne, hvor det blev vurderet, at fejlene ikke var gennemgribende.

⁶ Revisionspopulationen for 2019 var ifølge Revisionsretten på i alt 126,1 mia. euro. Beløbet dækker over enkeltbetalinger, mellemliggende betalinger godkendt af Kommissionen, endelige betalinger, afregninger af forfinansiering og årlige afgørelser om godkendelse af regnskaber. Den andel af forfinansiering under samhørighed der er mellemliggende betalinger vedrørende programperioden 2014-2020 indgår ikke i revisionspopulationen i forbindelse årsberetningen for 2019.

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Dette udgiftsområde forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen, og forsknings- og innovationsprogrammerne udgjorde med 46 pct. af udgifterne den største post under budgetkategorien i 2019.

Hovedparten af fejlene inden for dette område vedrørte ikke-støtteberettigede omkostninger såsom personaleomkostninger, der var sat for højt eller godtgørelse af rejseomkostninger, som enten ikke vedrørte det reviderede EU-projekt eller ikke var afholdt. Der blev ligeledes konstateret sager, hvor der var diskriminerende udvælgelseskriterier i udbudsbekendtgørelse eller -materiale.

Revisionsretten konstaterer, at hvis alle tilgængelige oplysninger var blevet brugt til at forhindre eller korrigere fejlene, ville fejlforekomsten have været 1,1 procentpoint lavere.

Langt hovedparten af de fejl der blev fundet i personaleomkostninger under forskningsområdet skyldes, at timesatsen eller månedssatsen var beregnet forkert. Revisionsretten bemærker, at beregningsmetoden herfor på nogle punkter er blevet mere kompleks end under tidligere forskningsprogrammer.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af den gennemførte revision, at Kommissionen styrker sin kontrol af SMV'ernes omkostningsanmeldelser og styrker sin vejledning og oplysningskampagne vedr. finansieringsregler under Horizon 2020 (herunder særligt anmeldelse af personaleomkostninger).

1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond. Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Revisionsretten fremhæver, at de vigtigste kilder til fejl på dette udgiftsområde er ikke-støtteberettigede projekter og overtrædelser af reglerne for de indre marked (herunder regler for offentligt udbud og statsstøtte). Revisionsretten konkluderer, at der er høj iboende risiko for fejl på området, og at de nationale forvaltningsmyndighedernes kontroller stadig ofte er ineffektive. Revisionsretten har ligeledes konkluderet, at Kommissionens skøn over fejl på området er undervurderede, hvorfor retten foreslår at Kommissionen analyserer nærmere de primære kilder til uopdagede fejl og i samarbejde med de nationale revisionsmyndigheder udvikler de nødvendige foranstaltninger for at øge pålideligheden af medlemsstaternes egne revisioner.

Revisionsretten anbefaler herudover Kommissionen, at det præciseres i retningslinjerne, hvornår et projekt kan siges at være fuldt ud afsluttet, idet medlemsstaterne nemmere kan kontrollere at ikke-støtteberettigede operationer afvises.

Det skal ses i lyset af, at der er fundet eksempler på projekter, der var afsluttet på ansøgningstidspunktet imod gældende regler har modtaget støtte. Herudover anbefales det at primære kilder til uopdagede fejl analyser og nødvendige foranstaltninger udvikles sammen med forvaltningsmyndighederne.

2 – Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljø- og klimaforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den fælles landbrugspolitik tegner sig for 98 pct. af udgifterne. Kommissionen deler forvaltningen af den fælles landbrugspolitik med medlemsstaterne.

Revisionsretten konstaterer, at der ikke er væsentlig fejlforekomst i de direkte betalinger, som hovedsagligt er baseret på landbrugernes angivne landbrugsareal. Disse udgifter udgør 70 pct. af udgifterne under budgetkategorien. Revisionsretten konstaterer derimod, at udgifter af godtgørelseskarakter til landdistrikter, markedsforanstaltninger, fiskeri, miljø og klima i højere grad er behæftet med fejl. Disse udgifter udgør 30 pct. af udgifterne under budgetkategorien.

Der er stor forskel på fejlmønstre og fejltypen mellem den direkte støtte og godtgørelsesbetalingerne under bl.a. Landdistriktsfonden. For så vidt angår førstnævnte har en kontinuerlig forbedring af kontrolsystemerne medvirket til at bringe fejlraten ned under væsentlighedstærsklen på 2 pct., mens der vedbliver at være en relativt høj og systematisk fejlforekomst for de øvrige dele af budgetkategorien.

For udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri er det ligesom på samhörighedsområdet manglende støtteberettigelse for projektet, modtageren eller udgiften, der forklarer hovedparten af fejlene.

Revisionsretten anbefaler bl.a. Kommissionen at udføre en analyse af medlemsstaternes foranstaltninger til forebyggelse af svig, at opdatere sin analyse af risikoen for svig hyppigere, samt at udbrede bedste praksis for anvendelse af IT-systemer til at identificere projekter, støttemodtagere og entreprenører i risiko for svig og uregelmæssigheder.

3 – Sikkerhed og medborgerskab

Udgiftskategorien omfatter udgifter til grænsekontrol og sikkerhed, herunder Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden samt Fonden for Intern Sikkerhed samt en række agenturer (herunder Frontex). Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Revisionsretten undersøgte en række nationale revisionsmyndigheders kontrolarbejde vedr. AMIF og ISF og kunne konstatere, at fundene generelt var tilstrækkelige. Revisionsretten har konstateret, at i visse tilfælde havde medlemslandenes revisionsmyndigheders arbejde været utilstrækkeligt for så vidt angår delstikprøvetagning. Revisionsretten anbefaler derfor Kommissionen at udsende retningslinjer til medlemsstaternes revisionsmyndigheder.

4 – Globalt Europa

Udgiftskategorien omfatter udenrigspolitik, før-tiltrædelsesbistanden samt udviklingsbistand og humanitære bistand. Udgifterne afholdes enten direkte af Kommissionen igennem generaldirektorater eller EU-delegationer, eller indirekte igennem modtagerlande og internationale organisationer.

Revisionsretten konkluderer, at transaktioner under delt forvaltning mellem internationale organisationer og EU er mindre udsat for fejl end transaktioner under direkte forvaltning af EU. Revisionsretten har særligt fokus på Genereldirektoratet for Naboskab og Udvidelse (GD NEAR).

Revisionsretten anbefaler bl.a. en række tiltag i GD NEAR vedr. undersøgelse af restfejlfrekvensen i direktoratets aktivitetsrapporter samt at der i højere grad tages højde for den øgede risiko, der er forbundet med tilskud under direkte forvaltning af Kommissionen.

5 – Administration

Udgiftskategorien administration omfatter udgifterne i EU's institutioner og andre organer, herunder fx Kommissionen og Europa-Parlamentet. Revisionsretten oplyser, at området som i forudgående år er uden væsentlig fejlføremkomst. Dertil oplyser Revisionsretten, at der blev fundet færre fejl end tidligere år vedrørende forvaltning af familietillæg. Derudover fandt Revisionsretten i regi af Europa-Parlamentet fejl i én betaling til et politisk parti.

Revisionsretten konkluderer dog, at Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg endnu ikke har udviklet en politik for følsomme funktioner i overensstemmelse med sine standarder for intern kontrol. Revisionsretten anbefaler derfor, at der gennemføres en sådan politik.

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Revisionsretten præsenterede 13. november for første gang en særskilt statusrapport om EU-budgettets performance for udgangen af 2019. Rapporten skal ses som en del af Revisionsrettens årsberetning om gennemførslen af EU-budgettet for 2019, og er et led i Revisionsrettens øgede fokus på performancevurdering i de seneste år.

Kommissionen udarbejder årligt en rapport om EU's udgiftsprogrammers performance. Retten konkluderer overordnet set, at Kommissionens rapportering støt forbedres og bygger på en solid procedure. Det anerkendes også, at de reviderede enheder har gennemført langt hovedparten af Revisionsrettens tidligere anbefalinger. Der er dog fortsat forskel på kvaliteten af Kommissionens performancevurdering af udgiftsprogrammerne ligesom der fortsat for nogle udgiftsprogrammer er begrænset data til rådighed. Retten fremfører også, at der er udfordringer med at opstille solide og informative performanceindikatorer.

Revisionsretten har på baggrund af Kommissionens performancevurdering og deres egne revisioner konkluderet, at fsva. de vigtigste EU-programmer leveres der væsentligt på målsætningerne. En gennemgang af enkelte udgiftsprogrammer under de forskellige budgetkategorier fremgår nedenfor:

Horizon 2020 leverer vellykkede projekter, og har høj grad af EU-merværdi. Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer står til at have mobiliseret 500 mia. euro i investeringer, idet det private marked dog alternativt kunne have leveret en del af disse. Multiplikatoreffekten kan derfor være overvurderet.

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden har – trods nedjustering af forventningerne for indeværende MFF-periode – leveret begrænset på målsætningerne. Fsva. beskæftigelses- og uddannelsesmålene har der været fremskridt (idet COVID-19 dog efterfølgende kan have medført tilbageskridt). Der er dog manglende fremskridt inden for fattigdomsbekæmpelse og social inklusion. Revisionsrettens vurdering stemmer her overens med Kommissionens egen vurdering.

Fsva. naturressourcer mener Revisionsretten at Kommissionens rapportering er for gunstig, og at der særligt herfor er problemer med performanceindikatorer. Revisionsretten vurderer, at de direkte betalinger til landmændene har reduceret indkomstudsving, men har haft begrænset fokus på at sikre rimelig levestandard. Herudover leverer landbrugsstøtten en ringe effekt ift. håndtering af klimaforandringer.

Inden for migrationsområdet viser indikatorerne positive resultater fsva. lovlig migration, men langsigtede virkninger som forskelle i jobmuligheder blandt migranter og EU-borgere ikke kan vurderes på nuværende tidspunkt. Dette understreger vigtigheden i, at EU-programmer skal evalueres ud over MFF-perioden. Dette skyldes, at en række af EU's programmer har meget langsigtede mål, hvorfor resultater først vil vise sig efter MFF-perioden er afsluttet.

Fsva. EU's naboskabspolitikker er der tegn på forbedringer vedr. fattigdomsbekæmpelse, uddannelse, kønsligestilling, men en negativ udvikling fsva. politisk stabilitet og retsstatsforhold.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. *Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3*. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/forhandlingssituationen

Rådet har endnu ikke drøftet årsberetningen for 2019, og der er derfor ikke kendskab til andre landes holdninger.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 13. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at afgive en negativ erklæring for betalingerne som helhed. Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Regeringen har ligeledes en vis forståelse for, at en stigning i den overordnede fejlrate kan henføres til en ændring i revisionspopulationens sammensætning hen imod en højere grad af godtgørelsesordninger.

Regeringen finder det i forlængelse heraf også utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate for 2019 er steget fra 2,6 til 2,7 pct., og bevæger sig væk fra væsentlighedstærsklen på 2 pct. Regeringen finder det derfor vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene, således at Revisionsretten fremadrettet kan give en positiv revisionserklæring samt at denne bliver med så få forbehold som muligt.

Det vil kræve, at Kommissionen og medlemslandene får større fokus på de udgiftsområder, der generelt er fejlbehæftede, og i særdeleshed når disse udgifter vokser i både absolut størrelse og som andel af Revisionsrettens revisionspopulation. Dette gælder også i forhold til decideret svig, hvor Revisionsretten selv har peget på øgede foranstaltninger inden for budgetområde 2 – ”naturressourcer”.

Inden for rammen af dette finder regeringen det tilfredsstillende, at Revisionsretten giver en positiv erklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende egne indtægter samt betalingerne under ”naturressourcer – direkte støtte” og på administrationsområdet, samt at fejlraten samlet for udgiftsområde 2 - ”naturressourcer” nu ligger under væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Regeringen finder det ikke tilfredsstillende, at Retten har måttet afgive en negativ erklæring om betalingerne på udgiftsområderne 1a – ”konkurrence for vækst og beskæftigelse”, 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” samt 2 – ”naturressourcer – markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri”, hvor fejlratene ligger over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Det er ligeledes en central prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere. Dette gælder i særdeleshed for forskningsområdet, hvor Revisionsretten tilskriver kompleksitet i reglerne for en stor del af fejlene. Herudover finder regeringen det vigtigt at adressere primære kilder til uopdagede fejl ved at fremme nødvendige foranstaltninger i samarbejde med forvaltningsmyndighederne.

Det er dog fortsat regeringens holdning, at krav om stadig mere kontrol står mål med øgede administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet.

Regeringen hilser Revisionsrettens rapport om performancevurdering velkommen, idet den er relevant ift. at vurdere, hvilke programmer der leverer EU-merværdi. Regeringen finder det positivt, at Revisionsretten har et øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen ved programmer finansieret gennem EU's indsatser. Regeringen fremhæver dog samtidig, at en øget performancevurdering skal stå mål med den administrative byrde forbundet hermed, samt at det ikke udvander Revisionsrettens fokus på kerneopgaven om at vurdere og give erklæring om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

Revisionsretten har understreget vigtigheden i at EU's finanser forvaltes på en forsvarlig og effektiv måde de næste par år. Dette skal ses i lyset af at EU's udbetalinger forventes at stige væsentligt som følge af EU's respons på COVID-19 krisen. Regeringen vil fortsætte arbejdet for, at der fra Kommissionen og medlemsstaternes side vil være stigende fokus på fejl og svig både i forbindelse med det ordinære EU-budget og i den finansielle støtte, der ydes via Next Generation EU.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.